

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2008. évi szeptember hó 11. és 18. napján tartott fellebbezési tárgyaláson meghozta a következő

v é g z é s t :

A jelentős értékre fegyveresen elkövetett rablás büntette és más bűncselekmények miatt az **I. rendű vádlott és társai** ellen indult büntető ügyben a **Fővárosi Bíróság** 2007. december 19. napján kihirdetett 13.B.156/2003/374. számú ítéletét a II. rendű és a III. rendű vádlott vonatkozásában **helybenhagyja** azzal, hogy a Bj.7/2003. számon kezelt Lada típusú gépkocsi rendszáma helyesen 000-000.

A II. rendű és a III. rendű vádlottak által 2008. április 17. napjától a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

Az elsőfokú bíróság ítéletének bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyezi és a bíróságot a Be.578. § (1) bekezdése szerinti eljárás lefolytatására utasítja.

Az első fokú ítéletet egyebekben helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban a II. rendű vádlottat terhelően 7.200 (hétezer-kettőszáz) forint, a III. rendű vádlottakat terhelően 6.640 (hatezer-hatszáznegyven) forint bűnügyi költség merült fel.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2007. december 19. napján kihirdetett 13.B.156/2003/374. számú ítéletével az I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. jelentős értékre fegyveresen bűnszövetségben elkövetett rablás büntettében, mint társtettes, 9 rb. fegyveresen bűnszövetségben elkövetett rablás büntettében - amelyből egy esetben kísérletet valósított meg, hét esetben társtettesként követte el -, 3 rb. fegyveresen elkövetett rablás büntettében 1 rb. jelentős értékre elkövetett rablás büntettében, 1 rb. bűnszövetségben elkövetett rablás büntettében, 3 rb. rablás büntettében, melyből egy esetben kísérletet valósított meg, 14 rb. bűnszövetségben elkövetett lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntettében, melyből egy esetet bűnsegédként valósított meg, 1 rb. lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntettében,

valamint 4 rb. foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétségében, ezért őt halmazati büntetésül 10 évi fegyházbüntetésre és 10 évre a közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítani rendelte. Ugyanakkor az I. rendű vádlottat az ellene bűnsegédként aljas célból elkövetett súlyos testi sértés büntette miatt emelt vád alól felmentette.

A II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. jelentős értékre fegyveresen bűnszövetségben elkövetett rablás büntetében, mint társtettet, 4 rb. fegyveresen bűnszövetségben elkövetett rablás büntetében, amelyből két esetben, mint társtettes, egy esetben, mint bűnsegéd valósította meg a cselekményt, 1 rb. bűnszövetségben elkövetett rablás büntetében, mint társtettet, 4 rb. bűnszövetségben elkövetett löfegyverrel és lőszerral visszaélés büntetében, valamint 1 rb. foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétségében, ezért őt halmazati büntetésül 8 évi fegyházbüntetésre és 10 évre a közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítani rendelte, egyben megállapította, hogy a vádlott által házi őrizetben töltött idő vonatkozásában 4 nap házi őrizet egy nap szabadságvesztésnek felel meg.

A III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 5 rb. fegyveresen bűnszövetségben elkövetett rablás büntetében, mint társtettet, amelyből egy esetben kísérletet valósított meg, 13 rb. bűnszövetségben elkövetett löfegyverrel és lőszerral visszaélés büntetében 1 rb. foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétségében, 1 rb. aljas célból elkövetett súlyos testi sértés büntetében, ezért őt halmazati büntetésül 7 évi fegyházbüntetésre és 8 évre a közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítani rendelte.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelek sorsáról és azok közül egyes bűnjeleket elkobozni, egyes bűnjeleket megsemmisíteni rendelt, míg a többi bűnjeltárgyat jogos tulajdonosaiknak rendelte kiadni.

A sértettek polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasította.

Az eljárás során összesen felmerült 2.746.811 forint bűnügyi költségből az I. rendű vádlottat 1.943.637 forint, a II. rendű vádlottat 251.238 forint, míg a III. rendű vádlottat 551.936 forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

A kihirdetett ítéletet az ügyész mindhárom vádlott vonatkozásában tudomásul vette, míg a vádlottak és védőik enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést. A másodfokú eljárás keretében az I. rendű vádlott és védője a bejelentett fellebbezést visszavonta, így az ítélet a az I. rendű vádlott vonatkozásában 2008. augusztus 13. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.462/2004/17. számú átiratában észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során a II. rendű vádlott vonatkozásában az eljárási szabályokat nem tartotta meg, ugyanis a 2006. november 15-i tárgyalási napon a II. rendű vádlott nem jelent meg, ezért ügyét ideiglenesen elkülönítették, a későbbiekben azonban ügyének visszaegyesítésére és vele szemben a vád ismertetésére nem került sor. Erre tekintettel a II. rendű vádlottnak a fellebbezési tárgyaláson történő meghallgatását, továbbá a Magyar Posta sérelmére az első fokú ítéleti tényállás 3. pontjában írt bűncselekménnyel okozott kár tisztázása érdekében az 1-es tanú tanúkénti kihallgatását indítványozta. Észrevételezte továbbá, hogy az ítéleti tényállás a személyi rész körében hiányos, mivel a II. és III. rendű vádlottak elmeállapotáról készített szakértői vélemények megállapításait nem tartalmazza, ugyanakkor a II. rendű vádlottra vonatkozó elmeszakértői véleményt az elsőfokú bíróság az eljárása a során ismertetéssel nem tette bizonyítás anyagává. Indítványozta ezért az ügyben tárgyalás kitűzését és a szükséges bizonyítás felvételét.

A Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványa alapján tárgyalást tűzött ki. Az ügyészi indítványban írt eljárási szabálysértés tisztázása végett megkereste az ügyben első fokon eljáró Fővárosi Bíróságot. A tárgyaláson ismertetett, - 2008. július 23. napján jogerőre emelkedett - 13.B.156/2003/398. számú kijavító végzésből megállapíthatóan a II. rendű vádlott ügyének visszaegyesítése és részére a vádirat ismertetése az eljárási szabályoknak megfelelően megtörtént, ez okból tehát meghallgatása a másodfokú eljárásban szükségtelennek bizonyult. Ismertette továbbá a II. rendű vádlottról készített szakértői véleményt. Az 1-es tanú tanúkénti meghallgatására vonatkozó ügyészi indítványt a fellebbviteli bíróság elutasította, mivel a rendelkezésre álló bűnügyi iratok tartalma alapján a bűncselekménnyel okozott kár összege tisztázható volt.

A fellebbviteli tárgyaláson a vádlottak védői az enyhítésre irányuló fellebbezésüket indokolva indítványozták a súlyosító körülmények közül az elszaporodottságra történő hivatkozást mellőzni, illetve nyomatékos enyhítő körülményként kérték értékelni az időmúlást, illetőleg a beismerést, amit a III. rendű vádlott esetében az indokol, hogy az általa elismert bűncselekményeknél ez teljeskörű volt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a fellebbviteli tárgyaláson jelenlévő képviselője utalt arra, hogy a fellebbviteli bíróság az átiratban észrevételezett bizonyítási hiányosságokat pótolta. Indítványozta, hogy a II. és III. rendű vádlottak személyi körülményeit a bíróság egészítse ki. Utalt arra, hogy a vádlottak és védőik az első fokú ítéletben megállapított tényállást és jogi minősítést nem vitatták, ugyanakkor az elsőfokú bíróság a megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a II. és III. rendű vádlottak bűnösségére és törvényesen minősítette a cselekményeiket is. Az alkalmazott fő- és mellékbüntetések arányosak, ezért azok enyhítésére nem látott lehetőséget. A bűnjelekre, valamint a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezések pontosítását, egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A II. rendű vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában a bűncselekmények elkövetése óta tanúsított törvénytisztelő magatartására, valamint megromlott egészségi állapotára hivatkozott, míg a III. rendű vádlott csatlakozott a II. rendű vádlott által elmondottakhoz.

A Fővárosi Ítéltábla a bejelentett vádlotti és védői fellebbezésekre tekintettel az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált, a felülbírálat terjedelme azonban a Be.349.§ (1) bekezdésében írtaknak megfelelően csak a II. rendű és a III. rendű vádlottakra vonatkozott, mivel az I. rendű vádlott tekintetében az ítélet jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

A fellebbviteli bíróság az ítélet felülbírálata során megállapította, hogy az első fokon eljáró Fővárosi Bíróság a többször megismételt eljárást a vonatkozó perrendi szabályok szerint folytatta le, az ügy megítéléséhez szükséges és rendelkezésre álló bizonyítékokat feltárta, értékelte és mérlegelte.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében - lényegét tekintve és a legszükségesebb körben - indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az eljárás adataival alátámaszthatóan megindokolta, hogy a tényállás egészének alapjául miért az I. rendű vádlott feltárással megjelölt beismerő vallomását fogadta el a III. rendű vádlottnak a vagyoni elleni cselekményeket tagadó vallomásaival szemben. Az I. rendű vádlott a vallomását, az eljárás során őt ért fenyegetések ellenére is fenntartotta, amely vallomását - a közösen elkövetett cselekmények tekintetében - a II. rendű vádlott beismerő vallomása is alátámasztotta. Miután az I. rendű vádlott szavahihetőségéhez kétség nem fér, helyesen adott hitelt az elsőfokú bíróság a vallomásának a III. rendű vádlottat terhelő részében is, amit egyébként az indokolásban írt további érvek is alátámasztanak.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás döntő részében mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, az csupán a II. rendű és a III. rendű vádlottak tekintetében az elmeorvosi szakvélemény adataival szorul kiegészítésre, valamint a Pestlőrinc II. számú Postahivatal (tényállás 3. pont), illetve a Nagykáta és Vidéke Takarékszövetkezet (tényállás 6. pont) sérelmére elkövetett bűncselekményekkel okozott kár tekintetében szorul pontosításra.

A Fővárosi Ítéltábla a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján a rendelkezésre álló büntelmi iratok tartalma alapján a II. rendű vádlott tekintetében az elsőfokú bírósági iratok 67-I. szám alatti elme-orvosszakértői vélemény alapján az első fokú ítélet 5. oldal 3. bekezdésének a személyi részét azzal egészíti ki, hogy: „ Az előzményi adatok a megejtett vizsgálat és a kiegészítő pszichológiai vizsgálat alapján megállapítható, hogy a II. rendű vádlott jelenleg nem elmebeteg, nem gyengeelméjű, szellemi hanyatlásban nem szenved és olyan szervi- idegrendszeri elváltozása sincs, mely időnként tudatzavart állapotokkal járna együtt. Eddigi életvezetése szociopathiás személyiség szerveződésre utal. Megállapítható továbbá az is, hogy nevezett a cselekmények elkövetésekor azaz 2000. február

eleje és 2002. január 15-e közötti időszakban sem szenvedett olyan kóros elmeállapotban, amely képtelenné tette, vagy korlátozta volna abban, hogy cselekménye társadalomra veszélyességét felismerje, vagy, hogy e felismerésnek megfelelően viselkedjék." A III. rendű vádlott tekintetében a nyomozati iratok II. kötet 1011-1030. oldalain elfekvő elmeszakértői vélemény alapján az első fokú ítélet 5. oldal 4. bekezdését azzal egészíti ki, hogy: „ Az előzményi adatok, valamint a III. rendű vádlott elme-orvosszakértői és pszichológiai vizsgálata alapján megállapítható, hogy nevezett sem a cselekmény elkövetésének időpontjában, sem jelenleg nem szenved olyan szintű kóros elmeállapotban azaz elmebetegségben, gyengeelméjűségben, tudatzavarban, szellemi leépülésben, vagy személyiségzavarban, mely korlátozta, vagy kizárta volna őt abban, hogy cselekménye következményeit felismerje, vagy felismerésnek megfelelően cselekedjék. Elmeállapotánál fogva kényszergyógykezelése nem szükséges."

A Fővárosi Ítéltábla a Nagykáta és Vidéke Takarékszövetkezet sérelmére elkövetett bűncselekménnyel okozott kár tekintetében az ítéleti tényállás 6. pontját (8. oldal 2. bekezdése) akként pontosítja, hogy a sértettnek okozott kár összegét 1.500.000 forintra pontosítja, ugyanis a kár értéket az ügyész a 2004. november 11-i tárgyaláson erre módosította. A Pestlőrinc 2. számú Postahivatal sérelmére elkövetett bűncselekménnyel okozott kár tekintetében (ítéleti tényállás 3. pont 7. oldal 2. bekezdés) a kár összegét 75.000 forintra pontosítja. Az eljárás során a sértett a polgári jogi igényét magasabb összegben jelölte meg, azonban az I. rendű vádlott a tárgyalási vallomásaiban (67. számú jegyzőkönyv 3. oldal, 207. számú jegyzőkönyv 3. oldal és 295. számú jegyzőkönyv 3. oldal) a 75.000 forint összeget ismerte el. Miután a sértett és a vádlott által megjelölt összeg közötti különbségnek a minősítésre hatása nincs az ítéltábla e körben további bizonyítást indokolatlannak tartott, ennél fogva az 1-es tanú tanúkenti kihallgatását nem rendelte el, és elfogadta az I. rendű vádlott által mondott összeget.

Az így kiegészített, illetve pontosított tényállás irányadó volt a másodfokú eljárásban is. A tényállásból az első fokon eljáró Fővárosi Bíróság helyesen vont következtetést a vádlottak bűnösségére és cselekményeik minősítése is törvényes. Tény, hogy az elsőfokú bíróság sommásan, részben a tényállásban, illetőleg a bizonyítékok mérlegelése körében utal a vádlottak által elkövetett cselekmények minősítésére és nem indokolta meg a vádbeszédben előadott és a vád 6. pontjától történő eltérést, ez utóbbit azonban az ügyész által már említett 2004. november 11-i vádmódosítás indokolja.

A tényállást a cselekmények minősítésével egybevetve megnyugtatóan megállapítható, hogy a II. rendű vádlott elkövette a 2 rb. a Btk.321.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés b./ pontja szerint minősülő a Btk. 20.§ (2) bekezdése szerinti társtettesként, jelentős értékre fegyveresen, bűnszövetségben elkövetett rablás büntettét (10. és 17. tényállási pontok), 4 rb. a Btk. 321.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a./ és c./ pontjai szerint minősülő fegyveresen, bűnszövetségben elkövetett rablás büntettét (2.,4.,6. és 10. tényállási pontok), amelyből két esetben (2. és 10. tényállási pont) a Btk. 20.§ (2) bekezdése

szerinti társtettesként, egy esetben pedig (4. tényállási pont) a Btk.21.§ (2) bekezdése szerinti bűnsegédként követte el. 1 rb. a Btk. 321.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés c./ pontja szerint minősülő bűnszövetségben elkövetett rablás büntettét (3. tényállási pont), melyet a Btk. 20.§ (2) bekezdése szerinti társtettesként követett el, 4 rb. a Btk. 263/A.§ (1) bekezdés a./ pontjába ütköző és a (2) bekezdés b./ pontja szerint minősülő bűnszövetségben elkövetett lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntettét (2., 6., 10. és 17. tényállási pontok), valamint 1 rb. a Btk. 171.§ (1) bekezdésébe ütköző foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétségét (17. tényállási pont);

A III. rendű vádlott elkövette az 5 rb. a Btk.321§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a./ és c./ pontjai szerint minősülő fegyveresen bűnszövetségben elkövetett rablás büntettét (12., 13./ e tényállási pontnál két sértett sérelmére valósította meg a bűncselekményt/ 14. és 15. tényállási pont), mint a Btk.20.§ (2) bekezdése szerinti társtettes, ebből 1 rb. a Btk.16.§-a szerinti kísérletet valósított meg (12. tényállási pont). 13 rb. a Btk.263/A.§ (1) bekezdésének a./ pontjába ütköző és a (2) bekezdésének b./ pontja szerint minősülő bűnszövetségben elkövetett lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntettét (11. 13. 18. és 19. tényállási pontok), 1 rb. a Btk. 171.§ (1) bekezdésébe ütköző foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétségét (18. tényállási pont), valamint 1 rb. a Btk. 170.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. fordulata szerint minősülő aljas célból elkövetett súlyos testi sértés büntettét (13. tényállási pont).

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság helyesen vette száma a bűnösségi körülményeket és e körben nem kifogásolható a súlyosító körülmények között az elszaporodottság értékelése sem. A kiszabott büntetések belső arányosságát kellően indokolja - különösen az I. rendű vádlott esetében - a feltáró jellegű beismerő vallomások nyomatékos enyhítő körülményként történt értékelése. Az ítéletábra álláspontja szerint további enyhítő körülményeket, így az időmúlást is, az elsőfokú bíróság kellő súllyal értékelte és ezek figyelembe vételével a II. és III. rendű vádlottak cselekményeinek tárgyi súlyával és a személyükben rejlő bűnösségi körülményekkel arányban állóan szabta ki a büntetési célok eléréséhez szükséges fő- és mellékbüntetéseket, ezért az ítéletábra a büntetés enyhítésére nem látott kellő indokot.

Az előzőekben írtakra figyelemmel a vádlottaknak és védőiknek a büntetés enyhítését célzó fellebbezésre eredményre nem vezethetett.

A II. rendű és a III. rendű vádlottak által előzetes letartóztatásban töltött idő beszámításáról az ítéletábra a Btk.99.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett.

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróságnak a bűnügyi költségre vonatkozó ítéleti rendelkezését is felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy az első fokú ítéletben rögzítettektől eltérően az eljárás során nem 2.746.811 forint bűnügyi költség, hanem összesen 4.697.950 forint bűnügyi költség merült fel. Az elsőfokú bíróság az eltérés okáról nem adott számot. E tekintetben indokolási kötelezettségének sem tett

eleget; nem állapítható meg, ugyanis hogy a vádlottak perbeli magatartásától függetlenül szükségessé vált megismételt eljárások alkalmával felmerült bűnügyi költségek közül a vádlottak mekkora összeget kötelesek viselni, illetőleg, hogy ezek viselése alól mentesítette-e a vádlottakat, ugyanakkor az sem állapítható meg, hogy az eljárás során lefoglalt 6 db személygépkocsi elkobzásától (2006. március 8.) felmerült tárolási díjat bűnügyi költségként a vádlottak terhére felszámolta-e vagy sem. Az előzőekre írtakra figyelemmel az ítélőtábla az első fokú ítéletnek a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezéseit felülbírálatra alkalmatlannak ítélte, ezért az ítéletnek a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a Be.578.§ (1) bekezdése szerinti eljárás lefolytatására utasította.

A Fővárosi Ítélőtábla a Fővárosi Ítéletét a Be.370.§-ában írtakra figyelemmel a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a Bj.7/2003. számon kezelt Lada típusú személygépkocsi rendszáma helyesen 000-000, ugyanis a rendszám tekintetében elírás történt, amelyet a bűnjeljegyzék adatai alapján az ítélőtábla helyesbített.

A fellebbviteli bíróság megállapította, hogy a másodfokú eljárásban a II. rendű vádlott vonatkozásában 7200 forint, míg a III. rendű vádlott tekintetében 6.640 forint bűnügyi költség merült fel.

A végzés ellen a Be.386.§ (1) bekezdése alapján további fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2008. évi szeptember hó 18. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hildenbrand Róbert s.k.
előadó bíró

Dr. Rédei Géza s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 13.B.156/2003/374. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 2.Bf.96/2008/65. számú végzése folytán a II. rendű és a III. rendű vádlottak vonatkozásában 2008. szeptember 18. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2008. évi szeptember hó 18. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelélül:

Ónodi Gáborné
bírósági ügyintéző